

DESIRE®

A man and a woman are lying together on a couch. The man is on the left, wearing a light blue button-down shirt and dark pants, with his right arm raised behind his head. The woman is on the right, wearing a blue halter-neck dress and a black necklace, looking towards the camera. The background is a dark, textured wall.

Joanne Rocková
Srdce na kusy

 HARLEQUIN®
TM

JOANNE ROCKOVÁ

SRDCE NA KUSY

PŘEKLAD

LUCIE POULET

Milá čtenářko,

máme tu únor, asi nejnepříjemnější měsíc roku. Zdá se, že zima nikdy neskončí, a tak věřím, že přijde vhod trocha té romantiky, která zahřeje duši i srdce a pomůže nám při vyhlížení jara. I do mých příběhů proniká moderní svět, a tak kupříkladu hrdinkou romance Srdce na kusy je influencerka. V příběhu Vůně ženy zase chudá dcera mexických přistěhovalců vyhrála v loterii šedesát milionů dolarů, takže získala nejen pohádkové bohatství, ale i vysněného muže. Do třetice se můžete v knížce Únos nevěsty seznámit s okouzlující dívkou z Indie, která se odváží jít za svým snem, i když ji od toho rodina odrazuje.

Věřím, že si četbu krásně užijete.

S láskou

Váš Harlequin

Joanne Rocková

SRDCE NA KUSY

Amsterdam • Atény • Bombaj • Budapešť • Hamburk
Londýn • Madrid • Milán • New York • Paříž
Rio de Janeiro • Stockholm • Sydney
Tokio • Toronto • Varšava

Název originálu:
The Rancher

První vydání:
Harlequin Books, 2021

Překlad:
Lucie Poulet

Odpovědný redaktor:
Bohdana Hyřhová

© 2021 by Joanne Rock
© For the Czech Republic edition by HarperCollins Polska sp. z o.o.,
Warszawa 2022

Tato kniha je vydána na základě licence Harlequin Books S.A.

Všechna práva vyhrazena, včetně práva na reprodukci části díla
v jakékoli podobě.

Všechny postavy v této knize jsou fiktivní. Jakákoliv podobnost se
skutečnými osobami, živými či zesnulými, je čistě náhodná.

Harlequin a Harlequin Desire jsou ochranné známky, jejichž
vlastníkem je Harlequin Enterprises Limited a které byly použity na
základě jeho licence.

HarperCollins Polska je ochranná známka, jejímž vlastníkem je
HarperCollins Publishers, LLC. Název ani známku není možno
použít bez souhlasu vlastníka.

Ilustrace na obálce byla použita po dohodě s Harlequin Books S.A.
Všechna práva vyhrazena.

Elektronické formáty: Katarzyna Rek / Woblink, Poland

HarperCollins Polska sp. z o.o.
ul. Domaniewska 34A, 02-672 Warszawa

ISBN: 978-83-276-7760-0 (EPUB)
ISBN: 978-83-276-7761-7 (MOBI)
ISBN: 978-83-276-7766-2 (PDF)

PRVNÍ KAPITOLA

Chiara Campagneová vklouzla do kanceláře svého hostitele, tiše za sebou zavřela těžké dubové dveře a nechala bujarý večírek kdesi daleko za sebou. Vdechovala vůni dobrého jídla, pití, bourbonu a kůže, byla úplně potichu a naslouchala, jestli zvenčí neuslyší nějaký hluk, který by naznačoval, že ji někdo sledoval. Když se neozývalo nic, kromě hudby, na kterou tančili lidé na večírku u Milese Rivery v jeho prostorném montanském prázdninovém domě, Chiara vydechla a zvažovala, jestli si může dovolit rozsvítit lampu. Na jedné straně by světlo pode dveřmi mohlo signalizovat náhodně procházejícím, že v místnosti někdo je, i když by měla být prázdná, ale na druhé straně, kdyby ji tu někdo našel slídit potmě, vzbudila by podezření, které by už pak nebylo možné vyvrátit.

Jako prominentní losangeleská influencerka, která se zabývala společenskými tématy, měla Chiara legitimní důvod zde být, na večírku, který uspořádali majitelé Mesa Falls, aby podpořili ekologii a životní prostředí. Neměla však žádný legitimní důvod slídit uprostřed domu a pátrat po Riverových tajemstvích z minulosti. Otočila vypínačem na stěně a místnost se zalila hřejivou září. Zapuštěná světla osvětila masivní mužský nábytek a veškeré vybavení. Stmívačem trochu ztlumila jas, ale nechala světlo dostatečně silné, aby viděla na cestu: vydala se kolem šedé kožené

pohovky a konferenčního stolku se skleněnou deskou až k modernímu psacímu stolu z poloviny dvacátého století.

Její stříbřité šaty, překrásná róba s asymetrickým lemem a vysokým rozparkem, který odhaloval její nádherné nohy, kolem ní povlávaly s jemným šustěním. Zamířila k příborníku, na němž stála karafa s jantarově zbarvenou tekutinou. Odložila si drobnou stříbrnou kabelku a pak si do jedné ze sklenic, které stály hned vedle, nalila dva prsty skotské. Kdyby ji tu někdo objevil, mohla by díky tomuto opatření vysvětlit, co dělá na místě, kde rozhodně neměla co pohledávat.

„Tak jaká tajemství skrýváš, Milesi?“ zašeptala do prázdného prostoru.

Hleděla na zarámovanou fotografii svého hostitele; byl to lichotivý snímek muže, který byl už tak sám o sobě mimořádně pohledný. Na obrázku stál před domkem pro hosty spolu s dalšími pěti majiteli ranče Mesa Falls. Byla to jedna z mála fotografií, na nichž byli všichni pohromadě. Každý z majitelů byl ve svém podnikání sám o sobě úspěšný. Šlo o bývalé spolužáky z internátní školy na západním pobřeží, která se nacházela poblíž dívčí akademie, kterou navštěvovala Chiara. Přinejmenším tam chodila do prvního ročníku. Pak její otec přišel o majetek a ona se musela přizpůsobit novým podmínkám státního školství. Nebylo by na tom nic tak hrozného, kdyby ta škola měla nějaký umělecký program. Ale takhle se rozplynuly všechny její sny o studiu na prestižní umělecké univerzitě, kde by mohla rozvíjet své dovednosti v oblasti koláže a práce s akrylovými barvami.

Jistě, své omezené možnosti využila jinak a dospěla k jistému druhu proslulosti a k bohatství jako influencerka, protože se v oblasti sociálních médií pohybovala jako ryba ve vodě. Částečně se jí to

podářilo i díky jejímu uměleckému cítění. Nicméně... být hvězdou instagramu nebylo ani zdaleka to též, co být umělkyní.

Ne že by na tom teď záleželo, připomněla si, s pohledem upřeným do Milesova až příliš pohledného obličej. Stál po boku majitele kasinového resortu Desmonda Piercea a herního vývojáře Aleca Jacobsona. Milesův opálený surfařský vzhled kontrastoval s Desmondovou evropskou kultivovaností a Alecovým nedbalým stylem. Na fotce měl několikadenní strniště a jeho oblečení bylo zcela ležerní. Všichni byli bohatí a úspěšní a Mesa Falls byl jejich jedinou společnou aktivitou. Byl projektem, který sahal do jejich minulosti na internátní škole. Původně se ho měl účastnit i jejich sedmý spolužák. Byl jím Zach Eldridge, který však zemřel za záhadných okolností, a byl tehdy chlapcem, jehož tajně milovala.

Náhly výbuch veselí z večírku Chiaře připomněl, že pokud chce splnit svůj úkol, musí si pospíšet. Zocelila se douškem starého bourbonu a obrátila se ke stolu, kde stiskla tlačítko a zapnula stolní počítač. Záchvěvy pocitů viny z toho, že se vetřela do Milesova soukromí, zmírňovala její jistota, že Mesa Falls je to místo, kde se může dozvědět pravdu, a že majitelé ranče vědí o Zachově smrti před čtrnácti lety víc, než tvrdí. Nebyla si tím jistá až do loňských Vánoc, kdy jí jeden ze slavných hostů ranče prozradil, že bývalý profesor majitelů ranče anonymně napsal knihu, která muže z Mesa Falls přivedla do povědomí. Z několika narážek, které v knize učinil, vykvetla Chiařina nová potřeba dozvědět se konečně pravdu o tom, co se Zachovi stalo v době, kdy těch sedm chodilo společně do školy.

Když ji stolní počítač vyzval k zadání hesla, zkrřížila Chiara dva prsty pro štěstí a zadala stejný přístupový kód, čtyři čísla, která viděla Milese zadávat na

displeji jeho telefonu, když se přes něj jakoby náhodou nakláněla pro skleničku šampaňského. Fotografie jakýchsi hor zmizela a na obrazovce se objevila Milesova pracovní plocha s úhledně uspořádanými složkami a soubory.

„Bingo.“ Tiše se zasmála čistě z radosti nad jeho nedostatečným zabezpečením, protože tímto činem právě vyčerpala rozsah svých znalostí o prolamování osobních hesel. „Z-A-C-H,“ vyslovovala ta písmena nahlas, když je zadávala do vyhledávací funkce.

Obrazovku zaplnilo množství výsledků. Rychle po nich těkala očima a rychle si uvědomila, že většina těch odkazů jsou jakési tabulky, které vypadají jako výkazy příjmů. V žádném z názvů ale nebylo Zachovo jméno, což znamenalo, že odkazy na něj musejí být uvnitř, v samotných souborech. Už se zastavila kurzorem na slibném odkaze, když vtom u dveří cvakla klika a dveře se začaly otevírat.

Vyděšená z možnosti, že ji někdo přistihne, rychle vypnula počítač a vzhlédla právě včas, aby uviděla Milese Riveru, který stál naproti ní jakoby zarámovaný masivními veřejemi. Na sobě měl smoking šitý na míru, který mimořádně dobře slušel jeho atletické postavě. V ruce držel telefon, ale ten si teď mlčky zastrčil zpět do kapsy saka. V tlumeném světle vypadaly jeho vlasy tmavší, spíš světle hnědé než tmavě blond a upravený porost na čelisti a horním rtu mu dodávaly nesporně sexy vzhled. Sice to byl rančer, který řídí ranč Rivera ve střední Kalifornii a dohlíží na jeho chod, ale přesto byl vždycky oblečený v souladu s příležitostmi. V kontextu se snahami všech majitelů ranče o zvýšení povědomí o trvale udržitelném chovu a řízení ranče, měly jejich obleky značku *fair trade*. Nepochybovala o tom, že byly zcela jistě nehorázně drahé, ale zároveň nikdy nebyly šité lidmi, kteří za svou práci dostávali nespravedlivý plat. Její

sledující na blogu by něco takového určitě ocenili. A co se týče jeho agresivní sexuality, tu dokázala ocenit i sama, i když zrovna teď měla obavy, že ji ze svého domu vyhodí kvůli jejímu slídění.

Teď se na ni jeho modré oči zaměřily jako laser, kterému nic neunikne. Chiaře se provinile rozbušilo srdce a sáhla po bourbonu. Pak ho pomalu zvedla ke rtům s nadějí, že na opačné straně místnosti nebude vidět, jak se jí třese ruka. „Přistižena při činu,“ pronesla a napila se příliš rychle, takže ji silná pálenka nepříjemně pálila v krku. Snažila se zachovat klid a nerozkašlat se.

„Při jakém přesně?“ zeptal se Miles a kromě jeho svraštělého obočí se z jeho výrazu nedalo nic vyčíst.

Viděl snad, jak vypnula počítač? Vždyť měla jen okamžik na to, aby se rozhodla, jak to sehraje.

„Pomohla jsem si z vašich soukromých rezerv.“ Zvedla skleničku z broušeného křišťálu, jako by se chtěla pokochat tím, jak se v ní přes jantarovou tekutinu láme světlo. „Na chvíli jsem sem vklouzla, abych utekla před hlukem. Uviděla jsem tady tu karafu a doufala jsem, že vám nebude vadit, když se obsloužím.“

Čekala, že ji obviní ze lži a z toho, že ho chtěla špehovat. Srdce jí bušilo v uších tak silně, až si byla jistá, že ho musí slyšet i on.

Krátce naklonil hlavu na stranu a pak za sebou zavřel dveře a přistoupil blíž. „Jste mým hostem. Můžete si dát, co jen chcete, slečno Campagneová.“

V těch slovech vycítila jakýsi podtón, cosi skoro nepatřičného v tom, jak lehce zdůraznil její příjmení. Ví snad, že celou dobu lže? Vzpomněl si snad na dobu, kdy se tak nejmenovala? Nebo to možná bylo prostě jen kvůli tomu, že se mu nezamlouvá? Chia-
ra měla dost empatie na to, aby poznala, když se někdo dívá na její kariéru svrchu, a měla podezření, že

Miles Rivera je přesně ten typ muže, který si ji zaškátlkoval jako lehkovážnou bytost, protože se zabývá fyzickou krásou. Jako by pro ženy bylo ztrátou času zabývat se něčím takovým.

„Nejsem vám sympatická,“ poznamenala lehce, prošla kolem stolu a cestou se dívala na názvy knih ve vestavěné knihovně, jež lemovala celou zadní stěnu místnosti. „Je to kvůli mé profesi? Nebo kvůli tomu, že jsem se vloupala sem a ukradla jsem vám bourbon? Mimochodem... je vynikající.“

„Je to limitovaná edice,“ odpověděl, rozepnul si sako, přistoupil k baru a nalil si druhou sklenku. Diamantový manžetový knoflíček, který při tom pohybu odhalil, zachytil světlo z lustru a rozhodil po stěnách místnosti barevné odlesky. „Je pětadvacet let starý a byl ho jediný sud. Ale to, co jsem řekl, jsem myslel vážně. Jste tu vítána a můžete si dát, co chcete. Včetně mého bourbonu.“

Otočil se na podpatku a udělal dva kroky směrem k ní. Pak se zastavil před svým stolem a naklonil se k němu. Na okamžik zpanikařila. Bála se, že ucítí, že je počítač ještě teplý nebo že se po vypnutí ještě stále trochu točí ventilátor. Ale on jen usrkával ze svého nápoje a pozoroval ji. Pozoroval ji tak upřeně, až ji napadlo, jestli ji nepoznal – jestli nerozklíčoval souvislost mezi Chiarou Campagneovou a Karou Marshovou, teenagerkou, která byla zamilovaná do jeho spolužáka, Zacha Eldridge. Rozhořel se v ní starý pocit ztráty a přiměl ji, aby konverzaci obrátila bezpečnějším směrem.

„Všimla jsem si, že jste elegantně obešel otázku mojí profese.“ Postavila číši na žulovou desku skříňky, na níž stála těžká kovová socha koně s drátěnou hlavou. Jeho zlatožluté oko se upíralo přímo na ni.

Miles si dal s odpovědí na čas. Zvuky večírku pronikaly do ztemnělé domácí kanceláře a taneční

melodie se prolínaly s hlasem slavného dýdžeje, který je oznamoval tancechtivému davu. Když se Miles znovu setkal s jejím pohledem, tvářil se trochu potměšile. „Možná vám závidím práci, která umožňuje cestování po světě a návštěvy desítek večírků,“ odpověděl a s lehce posměšným gestem jí připil. „Je jasné, že něco děláte dobře.“

Chiara pocítila prudkou nevoli. „Nejste ani zdaleka první, kdo mylně předpokládá, že vedu okouzující život plný jachet a šampaňského, protože právě tohle ukazují na sociálních sítích.“ Urazil ji jeho snadný odsudek vši té dřiny, kterou musela podstoupit, aby si na přeplněném trhu internetu vydobyla své místo.

„A přesto jste tady,“ rozmáchl se, jak by chtěl do svého gesta zahrnout celý ranč Mesa Falls. „A trávíte další večer s hollywoodskými celebritami, prvotřídními sportovci a pár esy z hudebního průmyslu. Ten váš život nemůže být zase tak těžký, ne?“

V rozčilení se znovu napila bourbonu; stále ještě se nepoučila, že musí jen opatrně usrknout. Oheň, který pocítila v hrdle, ji měl varovat, že se jí ten arogantní muž dostává pod kůži. Vzhledem ke svým obavám, že ji přistihl u špehování, by se těmto jeho slovům a domněnkám o tom, jaký vede povrchní život, měla jen vysmát, omluvit se a opustit tuto místnost. Cítila však silné rozhořčení a nechtěla, aby mu to jen tak prošlo. „A vy jste na stejném večírku jako já.“ Než se stačila zarazit, udělala krok k němu. Přemohla ji touha postavit se mu, uhasit ten samolibý pohled, který se mu usadil v modrých očích. „Večírky přece nejsou součástí vaší práce, ne? Je to něco, co děláte jen pro zábavu.“

„Jsem hostitel a zastupuji tady celý ranč Mesa Falls.“ Napřímil ramena, ale jinak se nepohnul, stále se ležérně opíral jedním bokem o svůj pracovní stůl. „Samozřejmě je to pracovní povinnost. Jsem dnes

tváří Mesa Falls, ale daleko raději bych byl zpět na svém vlastním ranči, na ranči Rivera.“

Jeho hlas byl mírně chraplavý a dráždil její nervová zakončení způsobem, který jí vůbec nebyl nepříjemný. Ani trochu se nepodobal mužům, kteří obvykle obývali její svět, mužům, kteří se pohybovali ve světě krásy a zábavního průmyslu. Pod tím dokonale ušitým oblekem v něm vnímala něco zemitého a opravdového, něco, co ji k němu táhlo.

„A také tu reprezentuji svou značku. Není to pro mě žádná zábava,“ potřásl hlavou a pobaveně se usmál. Při tom úsměvu se mu jeho modré oči rozzářily nečekaným jasem. „Vy jste si vybudovala značku, která se točí kolem dlouhotrvajících rtěnek a řasenek, které se zaručeně nerozmažou. Je to vaše volba.“

Tenhle pohled na její práci jí připadal tak zbytečně pohrdavý, až ji napadlo, jestli si z ní nedělá legraci, aby jí oplatil, že se mu bez dovolení vetřela do kanceláře. Snažila se zachovat chladnou hlavu navzdory jeho očividné touze ji vyvést z míry.

„Překvapuje mě, že člověk s vaším obchodním talentem může zastávat tak úzkoprsé a povrchní názory,“ pokrčila rameny se záměrnou bezstarostností, ačkoli se neovládla a vrhla na něj pohled plný dýk a jedu. Pak udělala další krok blíž k němu, aby dodala svým slovům větší váhu. „Zvláště když jsem si jistá, že musíte chápat, že práce, jako je ta moje, vyžaduje, abych v jedné osobě byla ženou, tvůrkyní obsahu, herečkou, marketingovou manažerkou, finanční ředitelkou a internetovou administrátorkou. Nemluvě o tom, že musím trávit nekonečné hodiny posilování PR značky, nad kterou tady mávnete rukou a odepíšete ji jako něco bezpodstatného.“

To, co řekla, v něm zřejmě jaksi zarezonovalo, protože povýšenost v jeho výrazu ustoupila něčemu jinému. Něčemu složitějšímu. Ve stejnou chvíli si

uvědomila, že stojí už ani ne metr od něj. Byla blíž, než zamýšlela. Nedokázala říct, co ji znervózňovalo víc: náhlé zmizení bariér, které mezi nimi stály, díky čemuž se Miles Rivera najednou zdál být víc člověkem, nebo fyzická blízkost muže, který v ní cosi vzbuzoval. Co to je, to by nedokázala zatím říci a nechtěla se tím zabývat. Nechtěla se zabývat ani tím náhlým výbuchem horka, který pocítila jen díky tomu, že mu byla tak blízko. Snažila se sama sobě namluvit, že svou nervozitu může přičítat oprávněnému hněvu a zbytkové úzkosti z předchozí adrenalinové situace. Chiara prudce sáhla po své stříbrné kabelce a její ruka se nebezpečně přiblížila jeho stehnu. Odmítla se zabývat svými rozpaky z této skutečnosti, obrátila se na patě a z kanceláře téměř vyběhla.

Miles byl stále ještě otřesený z nečekaného setkání s Chiarou Campagneovou, ale snažil se vmísit mezi hosty, a to navzdory své nechuti k hlasité hudbě, hlučce a všem těm lidem, kteří mu připadali až příliš mladí a sebevědomí. A také navzdory textovým zprávám od ostatních majitelů ranče Mesa Falls, které ho neustále rozptylovaly. Cítil se ve svém obrovském pokoji, který odhaloval otevřený prostor až ke střešním trámům, jako v pasti. Opíral se o zakřivenou hranu skříňky se žulovou deskou, která oddělovala vágně rozdělený prostor jídelny a posezení kolem kameného krbu, jenž zabíral prakticky celou jednu stěnu. Podlaha z tvrdého dřeva opatřeného lakem s vysokým leskem se dokonale hodila k tanci, což jeho hosté činili s vervou, která byla zesílená zvucným jménem najatého dýdžeje. Když zrovna netančili, občerstvovali se u švédských stolů podél dřevěné stěny a rozměrného schodiště.

Miles nepřítomně přikývl na něco, co mu vyprávěla blond popová zpěvačka. Měl dojem, že se jí nechce vrátit na turné, ale nebyl si tím jistý. Jeho myšlenky

totiž byly obrácené k jiné ženě, ke hvězdě sociálních sítí s havraními vlasy, která, jak mu připadalo, dokázala okouzlit každého muže v místnosti.

Miles sledoval Chiaru, která zrovna pózovala pro fotografii se dvěma členy chlapecké kapely po stranách. Stáli před obrovskou stěnou z rudých květin, které nechal přinést do místnosti. Nedokázal odtrhnout zrak od jejích ženských křivek, které obepínaly ty rafinované šaty, jež dělaly dojem, že jí po postavě doslova *stékají*. Objímala se s těmi dvěma mladíky a její šaty odrážely blesky mnoha fotoaparátů: mnozí hosté si totiž potají pořizovali fotografie, kterými se pak budou všude chlubit. Ti dva kluci se jí dotýkali naprosto zdvořilým a společensky bezchybným způsobem, ale Miles přesto musel bojovat s náhlým nutkáním je od ní odtrhnout. Byla to naprosto směšná reakce, která se k němu vůbec nehodila. Na druhou stranu se všechny jeho reakce na tu divokou a sexy Chiaru naprosto vymykaly jeho povaze. Odkdy je typem člověka, který by si dovilil znevážit něco, co někoho jiného živí? Litoval svých neuvážených slov už v okamžiku, kdy je vypustil z úst. Hned si všiml, jak se v ní spustil obranný mechanismus, který v žádném případě neměl v úmyslu vyvolat. Ale něco na ní, něco, co proniklo jeho přirozenou rezervovaností, ho podněcovalo k reakci.

Cítil touhu, ano. To si přiznal. Ale bylo v tom ještě něco víc. Miles nikdy nevěřil na koncept *femme fatale*, kterou ze sebe dělala, ani ve způsoby, jakými využívala svou ženskost pro svou práci, aby si vybudovala jméno. Připomínala mu jinou ženu, ženu z jeho minulosti, na kterou by nejraději zapomněl. Ale to nebylo fér, protože Chiara není Brianna. Bylo mu jasné, že dluží Chiaře omluvu, a ta omluva musí přijít ještě před tím, než odsud večer odejde.

Na druhé straně věděl, že byla v jeho počítači. Když předtím vešel do své kanceláře, všiml si